



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et. Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **Ing. M. V.**
bytem X
zastoupený Mgr. Veronikou Otáhalovou, advokátkou
sídlem Bulharská 588/1, 101 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti: **1) Resort Antico s.r.o.**
sídlem Hybešova 167/18, 360 05 Karlovy Vary
zastoupená JUDr. Jiřím Gajdarusem, advokátem
sídlem Synkovská 1327/6, 160 00 Praha 6
2) město Český Brod
sídlem Husovo nám. 70, 282 01 Český Brod
zastoupené JUDr. Janou Markovou, advokátkou
sídlem Husovo nám. 64, 282 01 Český Brod

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 3. 2023, č. j. 039954/2023/KUSK, a ze dne 23. 3. 2023, č. j. 039404/2023/KUSK,

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Společné územní a stavební řízení

1. Shora uvedeným rozhodnutím ze dne 20. 3. 2023 žalovaný zamítl pro opožděnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále správní řád“), odvolání žalobce a Mgr. Evy Veranové proti rozhodnutí Městského úřadu Český Brod (dále „městský úřad“) ze dne 24. 8. 2022, č. j. MUCB 41108/2022. Tímto rozhodnutím městský úřad schválil stavební záměr osoby zúčastněné na řízení 1) na stavbu „*areál Antico v Českém Brodě*“.
2. Žalovaný v odůvodnění tohoto rozhodnutí ze dne 20. 3. 2023 konstatoval, že žalobce byl účastníkem společného územního a stavebního řízení na základě § 94k písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Jednalo se přitom o řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 144 odst. 1 správního řádu, v němž se rozhodnutí účastníkům dle § 94k písm. e) stavebního zákona nedoručuje jednotlivě, ale veřejnou vyhláškou. Prvostupňové rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce 26. 8. 2022 a sejmuto dne 12. 9. 2022. Prvostupňové rozhodnutí tak bylo tímto způsobem žalobci doručeno patnáctým dnem po vyvěšení, tj. 10. 9. 2022. Lhůta pro odvolání uplynula 26. 9. 2022. Žalobce podal odvolání až dne 14. 12. 2022, tedy opožděně. Žalovaný současně ověřil, že žalobce byl městským úřadem řádně poučen o svém právu podat odvolání a délce lhůty k jeho podání.

Územní řízení

3. Shora uvedeným rozhodnutím ze dne 23. 3. 2023 žalovaný zamítl pro opožděnost podle § 92 odst. 1 správního řádu také odvolání žalobce, Mgr. E. V. a dalších dvou osob proti rozhodnutí městského úřadu ze dne 6. 12. 2021, č. j. MUCB 66680/2021. Tímto rozhodnutím městský úřad umístil k žádosti osoby zúčastněné na řízení 1) stavbu „*areál Antico v Českém Brodě*“.
4. Žalovaný v odůvodnění tohoto rozhodnutí ze dne 23. 3. 2023 konstatoval, že žalobce byl účastníkem územního řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Jednalo se přitom o řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 144 odst. 1 správního řádu, v němž se rozhodnutí účastníkům dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona nedoručuje jednotlivě, ale veřejnou vyhláškou. Prvostupňové rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce 7. 12. 2021 a sejmuto dne 23. 12. 2021. Prvostupňové rozhodnutí tak bylo tímto způsobem žalobci doručeno patnáctým dnem po vyvěšení, tj. 23. 12. 2021. Lhůta pro odvolání uplynula 7. 1. 2022. Žalobce podal odvolání až dne 8. 12. 2022, a tedy opožděně. Žalovaný současně ověřil, že žalobce byl městským úřadem řádně poučen o svém právu podat odvolání a délce lhůty k jeho podání.

Shrnutí obou žalob

5. Žalobce podal proti oběma napadeným rozhodnutím žalovaného samostatné žaloby podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“).
6. V nich shodně namítal zejména neplatnost smlouvy o spolupráci uzavřené dne 28. 6. 2021 mezi osobami zúčastněnými na řízení 1) a 2) jakožto podkladu pro vydaná správní rozhodnutí. Žalovanému vytýkal, že se s jeho námitkami ohledně neplatnosti a zrušení této smlouvy vůbec nevypořádal, a tyto své námitky v žalobě zrekapituloval. Soudu navrhl, aby

zrušil obě napadená rozhodnutí žalovaného, obě prvostupňová rozhodnutí i samotnou smlouvu o spolupráci.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobám zrekapituloval obsah napadených rozhodnutí a poukázal na to, že žalobce nebyl městským úřadem jako účastník opomenut. K námitkám žalobce ohledně zmíněné smlouvy žalovaný uvedl, že nejde o veřejnoprávní smlouvu ve smyslu § 78a stavebního zákona, a není tak příslušný k jejímu přezkumu v přezkumném řízení. Soudu navrhl, aby obě žaloby zamítl.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

8. Osoba zúčastněná na řízení 2) ve vyjádření ze dne 4. 7. 2023 namítla, že předmětná smlouva o spolupráci není veřejnoprávní, ale soukromoprávní smlouvou. Není tak možné ji správní žalobou napadnout, z čehož též plyne irelevantnost žalobních námitek. Žalobce podal odvolání až s velkým časovým odstupem po právní moci rozhodnutí městského úřadu. Taktéž navrhuje zamítnutí žaloby.
9. Osoba zúčastněná na řízení 1) ve vyjádření ze dne 11. 7. 2023 souhlasila se závěrem žalovaného ohledně opožděnosti odvolání. Smlouva o spolupráci podle něj nepředstavuje veřejnoprávní smlouvu, ale soukromoprávní smlouvu týkající se správy majetku obce. Navrhla zamítnutí žaloby.

Jednání před soudem

10. Při jednání před soudem účastníci i osoby zúčastněné na řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce zdůraznil, že osoba zúčastněná na řízení 1) nezajistila potřebné souhlasy dotčených vlastníků v rozporu s čl. 6 smlouvy o spolupráci. Také měl za to, že správní orgány uměle navýšily počet účastníků řízení, aby mohly doručovat veřejnou vyhláškou.
11. Soud při jednání přdestřel účastníkům i osobám zúčastněným na řízení svůj předběžný právní názor, že žalobce v žalobní lhůtě nezpochybnil jediný závěr, na kterém stojí obě napadená rozhodnutí, tedy že odvolání byla podána opožděně. Tento závěr nebyl argumentací stran v průběhu jednání nijak zpochybněn, a soud tak na něm setrval (viz dále). S ohledem na tento závěr soudu nebylo třeba provádět žádné dokazování (žádný důkazní návrh nesměřoval k této otázce), a proto soud všechny důkazní návrhy, včetně sporné smlouvy o spolupráci, zamítl.

Posouzení věci soudem

12. Soud úvodem svého posouzení připomíná, že pro totožnost účastníků, obsahovou shodu žalob i napadených rozhodnutí řízení o obou žalobách usnesením ze dne 22. 6. 2023 spojil do jednoho řízení pod sp. zn. 51 A 43/2023.
13. Pro totožnost argumentace soud vypořádal obě žaloby zároveň.
14. Soud ověřil, že žaloby byly podány včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahují všechny požadované formální náležitosti. Soud přezkoumal napadená rozhodnutí podle skutkového

a právního stavu v době rozhodování žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, soud neshledal.

15. Obě napadená rozhodnutí stojí výlučně na závěru o opožděnosti podaných odvolání. Žalobce v žalobách správnost tohoto závěru ani v jednom případě vůbec nijak nezpochybňoval – nepopíral například správnost klíčových dat uvedených v napadených rozhodnutích, zákonnost doručování veřejnou vyhláškou ani úplnost poučení, kterých se mu dostalo. Žalobce toliko namítal, že se žalovaný nevěnoval jeho odvolacím námitkám vůči platnosti smlouvy o spolupráci ze dne 28. 6. 2021, které v žalobách opakuje.
16. V případě žaloby proti rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání jako opožděného není ale důvod zabývat se věcnou argumentací týkající se prvostupňového rozhodnutí, podkladům, z nichž vycházelo, či jemu předcházejícího řízení, neboť na tom není rozhodnutí o opožděnosti odvolání postaveno [viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011-87, ze dne 22. 10. 2015, č. j. 10 As 149/2015-35, odst. 11, a ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2 As 328/2016-96, odst. 36]. Žalovaný tedy nepochybil, když se věcně odvolacími námitkami žalobce nezabýval a věnoval se pouze otázce včasnosti podaných odvolání.
17. I soud se může v nastalé situaci zabývat pouze argumentací zpochybňující tento závěr žalovaného o opožděnosti podaných odvolání. Žalobce však žádný v tomto směru relevantní žalobní bod ve lhůtách pro podání žalob neuplatnil.
18. Poprvé až při jednání před soudem, po uplynutí obou lhůt pro podání žalob, žalobce podotkl, že podle něj byl počet účastníků správního řízení úmyslně nadsazen přibráním dalších osob, kterých se záměr stavebníka netýkal, aby správní orgány mohly doručovat veřejnou vyhláškou. Soudní řád správní však stanoví, že po uplynutí lhůty pro podání žaloby již nelze žalobu rozšiřovat o další žalobní body (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.). Proto se tímto žalobním bodem soud nemohl zabývat. Stejně tak žalobce až poprvé při jednání, a tedy opožděně, namítl, že (naopak) některé osoby, jejichž práv se měl záměr významně dotýkat, správní orgány za účastníky řízení nepřibraly. Nadto jde o tvrzení týkající se práv jiných osob, k jejichž ochraně ale žaloba podle § 65 a násl. s. ř. s. neslouží. Touto cestou se žalobce může domáhat výlučně ochrany svých práv.
19. Za této situace, kdy žalobce v žalobní lhůtě sice uplatnil žalobní námitky, ale mimoběžně s jediným nosným důvodem obou napadených rozhodnutí, musel soud obě žaloby podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout (viz výše citovaný rozsudek č. j. 10 As 149/2015-35, odst. 11).
20. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný ani s jednou žalobou. Žalovanému, který měl ve věcech úspěch, žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
21. Osobám zúčastněným na řízení soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim nebyla v řízení uložena povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.) a soud neshledal ani žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. července 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu